

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Μια σκηνή από το έργο όπου ακούνε παράνομα-την ελληνική φωνή του Λονδίνου με τον Βασίλη Λογοθετίδη να λέει: «Σιγά ρε παιδιά, που να πάρει ο διάολος. Ο σκοπός είναι ν' ακούσουμε εμείς το Λονδίνο. Όχι το Λονδίνο εμάς».

Βασίλης Λογοθετίδης, και Ιλιά Λιβυκού. Ζευγάρι στο κινηματογράφο αλλά και στην ζωή, μας χάρισαν ανεπανάληπτα έργα.

«ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΞΑΝΑΡΧΟΝΤΑΙ»: Μια Ελληνική ταινία που γυρίστηκε το 1948, χωρίς να την φθείρει ο χρόνος

Αγαπητέ αναγνώστη,

Λίγες είναι οι ταινίες όχι μόνο του ελληνικού, αλλά και του παγκόσμιου κινηματογράφου, που άντεξαν στον χρόνο. Οι περισσότερες κρατούν όσο διατηρείται στην αγορά ή λάμψη των πρωταγωνιστών.

Όταν οι πρόσκαιροι «σταρ» πάψουν να «πουλούν», σιβύνουν μαζί με τις ταινίες τους, έστω και αν γνωρίσαν μεγάλη αλλά προσωρινή δημοτικότητα.

Στο δικό μας το ελληνικό σινεμά, παρατηρούμε το φαινόμενο-σύμφωνα με διακεκριμένους κριτικούς του κινηματογράφου-ότι υπάρχουν ταινίες που γυρίστηκαν πριν 60 χρόνια, και όμως θα μπορούσαμε να τις δούμε και τώρα με ξεχωριστό ενδιαφέρον, όχι μόνο εμείς οι παλιοί, επειδή μας θυμίζουν την εποχή της νιότης μας, αλλά και τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας.

Αν αναλογισθούμε ότι οι ελληνικές ταινίες, στην δεκαετία του 1950, γυρίζονταν με πενιχρά τεχνικά μέσα, σε σύγκριση με τα σημερινά δεδομένα, προβάλλεται το ερώτημα:

Γιατί το ελληνικό σινεμά σε μια πορεία πάνω από 80 χρόνων, να μη μπορεί τις μέρες μας να δώσει δείγματα ανοδικής πορείας.

Πιστεύω ότι ο ανθρώπινος παράγοντας είναι εκείνος που συντελεί στην καλλιτεχνική δημιουργία. Ένα σύγχρονο καλό κινηματογραφικό έργο, θα πρέπει από το ξεκίνημα του, με τις πρώτες προβολές, να δώσει δείγματα, όπι αρέσει και συγκινεί το κοινό.

Το κοινό σε κάθε εποχή, διαφέρει φυσικά. Όμως έχει την δική του, αλάνθαστη κρίση και ευαισθησία, την οποία εκφράζει ανάλογα αν το έργο το συγκινεί ή όχι.

Παρατηρούμε πως ορισμένα καλά ελληνικά κινηματογραφικά έργα, στην εποχή τους και από τις πρώτες προβολές, είχαν τεράστια όχι μόνο καλλιτεχνική αλλά και εμπορική επιτυχία.

Δεν είναι τυχαίο αυτό, ότι τα έργα που σήμερα, 60 χρόνια αργότερα, τα θεωρούμε αριστουργήματα του ελληνικού σινεμά, άρεσαν στο κοινό της εποχής τους.

Δεν μιλάμε για «μουσειακά» έργα, τα οποία εκπιμόυμε επειδή είναι παλιά και μας θυμίζουν τα χρόνια της νιότης μας.

Είμαι σίγουρος ότι αυτές οι παλιές ελληνικές ασπρόμαυρες ταινίες, θα αρέσουν και στην σημερινή νεολαία, αν φυσικά δώσουμε τις κατάλληλες πληροφορίες, για να μπορέσει ο νέος σε πλικία θεατής, να τις εκτιμήσει ανάλογα.

.....

Ας μιλήσουμε τώρα για το έργο «Οι Γερμανοί ξανάρχονται». Η ταινία είναι κινηματογραφική διασκευή του ομώνυμου θεατρικού έργου των Σακελλαρίου/Γιαννακόπουλου. Η πρώτη προβολή της έγινε τον Ιανουάριο του 1948.

Αρχικά ως θεατρικό έργο είχε μεγάλη επιτυχία και οι συντελεστές του αποφάσισαν να το γυρίσουν κινηματογραφική ταινία. Ετοιμάσθηκαν γενιές ένα ανεκτίμητο αριστουργηματικό κινηματογραφικό έργο.

Η σκηνοθεσία ανήκει στον Αλέκο Σακελλάριο και είναι παραγωγή της Φίνος Φίλη.

Στο έργο παίρνει μέρος μια πλειάδα πιθοποιών, μερικοί από τους οποίους κάνουν την πρώτη κινηματογραφική τους εμφάνιση, όπως ο Μίμης Φωτόπουλος, η Ιλιά Λιβυκού, ο Στέφανος Στρατηγός και άλλοι.

Οι πιθοποιοί αυτοί μετά την πρώτη τους κινηματογραφική εμφάνιση θα μεσουρανίσουν τα επόμενα χρόνια.

Ας δούμε και τους άλλους καλλιτέχνες με κορυφαίο πάντα τον Βασίλη Λογοθετίδη. Στο έργο αυτό παίρνουν μέρος: Νίκος Τσαγανέας, Γεωργία Βασιλειάδη, Χρήστος Τσαγανέας, Ευάγγελος Πρωτοπαπάς, Λαυρέντης Διανέλλος κ.ά. Συνολικά στην ταινία συμμετέχουν πάνω από είκοσι καλλιτέχνες, ανάμεοά τους και ο συγγραφέας και σκηνοθέτης του έργου Αλέκος Σακελλάριος καθώς και ο Νίκος Ηλιόπουλος, ο επιτυχημένος αργότερα μεγάλος σκηνοθέτης.

Ηιαν η κινηματογραφική αφρόκρεμα της εποχής. Συγγραφείς, σκηνοθέτες και πιθοποιοί, με κορυφαίο πάντα τον μεγάλο καλλιτέχνη του θεάτρου και

Μια αξέχαστη σκηνή με την κλασσική στάκα του Χρήστου Τσαγανέα στον ρόλο του τρελού: «Άνθρωποι, άνθρωποι. Αιμοχαρείς, αιμοδιψείς, και αιμοβόροι. Προς τι το μίσος και ο αλλοιοσπαραγμός; Όλοι άνθρωποι είμαστε. Όλοι αιδέλφια είμαστε. Όλοι εξαρτήματα του σύμπαντος είμαστε.»

Ο Θεόδωρος (Βασίλης Λογοθετίδης) παίρνει ένα μεσημεριανό υπνάκο και βλέπει το εφιαλτικό όνειρό της «Οι Γερμανοί Ξανάρχονται».

κινηματογράφου, τον Βασίλη Λογοθετίδη. Η ιστορία του έργου εκφράζει την εποχή της. Την εμφύλια φαγωμάρα που διαδέχθηκε την απελευθέρωση από τους Γερμανούς.

Ο Θεόδωρος ένας απόλοις ανθρωπάκος- ο τύπος του μέσου και φιλήσυχου 'Έλληνα- κουρασμένος από την δουλειά και από τα όσα συμβαίνουν γύρω του, πέφτει για ένα μεσημεριανό υπνάκο και βλέπει στον ύπνο του ότι οι Γερμανοί ξανάρχονται και έτοι αρχίζει ο εφιάλτης.

Την άλλη βδομάδα θα συνεχίσουμε με μια άλλη ακόμη παλιά αλλά αξιόλογη ελληνική ταινία. Καλή σας μέρα.

Μπάμπης Ράκης